

אילנה ורדי: מלכת השכונה

א בא אמר לה "תעשי חיים" או אילנה ורדי, בעלת רעמת השיער השטנית ורעיניים הירוקות המשגעות, החליטה לשבוע בעצתו, כי אביה של אילנה, שהוא טבר ייני דור שביעי בארץ הוא הדמות הנערצת עליה.

היא נולדה בשכונת תל-כביר, שם מתגוררת המשפחה עד היום. אחת מבין שש בנות ושני בנים. סיימה זה עתה את בית הספר התיכון המקצועי אורט, במגמה לתיכון אופנה, ובינתיים, עד שתתגייס לצה"ל, עובדת כובנית בבטיק, כדי לחוש את טעם העצמאות.

אילנה אהבת את משפחתה הגדולה ור היא אומרת: "אנחנו משפחה יפה. אצלנו בבית לכל אחת מהבנות יש את היופי הר מיוחד שלה. אבי, שהוא נהג מונית ואימי שהיא עקרת בית, נערצים עלינו. להיות במשפחה גדולה זה מעניין, זה מלמד והכי חשוב זה לא משעמם." חלוקת העבודה בבית משפחת ורדי מתחלקת באופן טבעי בין כל הילדים, העוזרים במלא עבודות הבית. ביום שישי מתכנסת כל המשפחה מסביב לשולחן הגדול ואבא עושה קידוש. אחרי ארוחת הערב יושבים ומומרים בצויר תא ישרי שבת ומספרים זה לזה חוויות ורק אז יוצאים איש איש לבילוייו.

אילנה עצמה מקפידה על שמירת מסורת, לא מעשנת בשבת, איכלת רק אוכל כשר וצמח ביום הכיפורים. מאז היותה בת 10. כשהיתה קטנה היתה הולכת עם סבא וסבתא לבית הכנסת, אהבה לשבת בעזרת הנשים ולחוש את האווירה, כעת היא חשה שיש לה משיכה עצומה לחזור אל התחושות ההן של ילדותה.

יש לה חבר מזה שלוש שנים רצופות, קוראים לו דוד, הוא בן 25 ויש לו עסק עצמאי. הוא רוצה להתחתן, אבל היא חר שבת שהיא צעירה מדי, חוץ מזה היא רוצה לשרת בצבא.

זהבה שוחט: מהמושב אל העיר

אם יהורם גאון היה רואה את זהבה שוחט, שהגיעה לתחרות מלכת המים ממושב חצב שליד גדרה, היה ללא ספק שר לה באופן אישי את השיר: "איפה איפה הן הבחורות ההן עם הקוקו והסאראפן". כי אם כל המושבניקות נראות כמו זהבה שוחט, בעלת העיניים הירוקות יורות ה זיקים ורעמת השיער החומה, אז מה מבדיל כיום בין המושב והעיר?

אך למרות הופעתה העירונית המובהקת של זהבה, היא טוענת שהיא מושבניקית בדם: "מתה על חצב, על השקט, על הנוף המקסים, על העדר הבעיות האקולוגיות." יחד עם זאת החליטה לקחת שנת חופשה ולנסות את מזלה בעיר תל-אביב. שכרה דירה בחדר עם חברה ולפרנסתה היא עור בדת כמרכות הדרכה במקוון לפריון הר עבודה.

אביה של זהבה עובד כאיש ציבור של המושב, לכן אין להם בבית לולים ורפתות. היא שירתה בצבא, כפקידה בחיל שריון, ועם שחרורה החליטה לנסות לחיות קצת בעיר והיא מסבירה: "חצב הוא המקום הנפלא ביותר בעולם אך יחד עם זאת קיימת בעייה של דור צעיר, והיא חברה סגורה וקשה למצוא בה בן זוג. חוץ מזה קיימת בעייה של עבודה, אני לא יכולה בר גילי להיות בעלת משק."

בינתיים היא נהנית גם מחיי העיר, כי היא נהנית מכל מה שהיא עושה. איל- מלא כן לא היתה עושה אותו.

אחרי שעות העבודה ובזמנה הפנוי היא הולכת לים ותופסת שיוף, המבליט היטב את צבע העיניים שלה. אם היא לא בים או אפשר למצוא אותה בדירה השכורה שלה קוראת ספר או מאזינה למוסיקה קלא- סית בעיקר. בערבים היא הולכת לסרטם וזה עתה סיימה את בחינות הכניסה שלה לאוניברסיטת תל-אביב שם היא מתעתדת ללמוד בשנה הבאה חינוך.

